

In naam van de Koning

vonnis

RECHTBANK ROTTERDAM

zaaknummer: 8252822 CV EXPL 20-59

uitspraak: 16 december 2021

vonnis van de kantonrechter, zitting houdende te Dordrecht,

in de zaak van:

[REDACTED]
wonende te [REDACTED], gemeente [REDACTED]
eiseres,
gemachtigde: mr. M.A. Breewel-Witteveen,

tegen

de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid
[REDACTED]
gevestigd te [REDACTED], gemeente [REDACTED]
gedaagde,
gemachtigde: mr. E.M.Y Sørensen.

Partijen worden hierna aangeduid als [REDACTED] en [REDACTED].

1. Het verloop van de procedure

Het verloop van de procedure blijkt uit:

1. het tussenvonnis van 21 januari 2021 en de daarin genoemde stukken;
2. de aanvullende producties van [REDACTED];
3. de aanvullende producties van [REDACTED];
4. het proces-verbaal van het getuigenverhoor van 23 april 2021;
5. het proces-verbaal van het getuigenverhoor van 28 juni 2021;
6. de conclusie na enquête van de zijde van [REDACTED];
7. de conclusie na enquête van de zijde van [REDACTED].

De datum voor de uitspraak van het vonnis is nader bepaald op vandaag.

2. De verdere beoordeling

2.1 [REDACTED] heeft de vordering tijdens de mondelinge behandeling verminderd. De kantonrechter hoeft dan ook geen beslissing meer te nemen over de vorderingen genoemd onder V, VI en XX van de dagvaarding.

Achterstallig salaris van maart 2019 tot en met november 2019

2.2 Een van de vragen die voorligt is of partijen zijn overeengekomen dat [REDACTED] in het tweede ziektejaar eveneens 100% doorbetaald zou krijgen. In het tussenvonnis is overwogen dat er reden was om te twijfelen aan de juistheid van de in 2014 ondertekende arbeidsovereenkomst

waarin een dergelijke bepaling is opgenomen. Partijen zijn in de gelegenheid gesteld bewijs te leveren.

2.3 Partijen zijn het op dit punt over de meeste feiten eens. [REDACTED] is in het tweede jaar na haar ski-ongeval 100% doorbetaald. Op dat moment waren [REDACTED] en [REDACTED] nog met elkaar getrouwd. Dat het salaris op dat moment voor 100% doorbetaald werd, betekent echter nog niet dat partijen dit wilden overeenkomen voor de toekomst. Beide partijen hebben namelijk verklaard dat [REDACTED] werkzaamheden is blijven verrichten op het moment dat zij arbeidsongeschikt was na het ski-ongeval in 2011. Dat zij in die periode 100% werd doorbetaald ligt dan ook voor de hand. Daar komt bij dat alle andere werknemers in het tweede ziektejaar 70% van hun loon ontvangen. Partijen hebben niet verklaard dat zij op enig moment over de hoogte van het door te betalen loon bij langdurige (meer dan twee jaar) ziekte hebben gesproken, laat staan dat zij zouden hebben afgesproken dat [REDACTED] (wel) 100% zou worden doorbetaald. De omstandigheid dat in de arbeidsovereenkomst die is opgemaakt in 2014 is opgenomen dat [REDACTED] in het tweede ziektejaar 100% zou worden doorbetaald, is onvoldoende. Deze arbeidsovereenkomst is namelijk opgesteld nadat de letselschadeadvocaat hierom had gevraagd en het is niet voldoende aannemelijk geworden dat [REDACTED] betrokken was bij het opstellen van de arbeidsovereenkomst. Uit de verklaring van [REDACTED] blijkt namelijk dat hij contact had met [REDACTED] over de arbeidsovereenkomst. Daarbij stond [REDACTED] niet altijd in de cc.

2.4 Op basis van de voorgaande feiten mocht [REDACTED] er niet op vertrouwen dat zij voor het tweede jaar ook 100% doorbetaald zou krijgen. Dit deel van de vordering wordt afgewezen.

Salaris vanaf december 2019

2.5 [REDACTED] heeft zelf aangevoerd dat zij tot maart 2020 voor 70% is doorbetaald en daarna voor 100% tot het einde van de arbeidsovereenkomst op 1 juli 2020. Dit deel van de vordering wordt daarom afgewezen.

Wettelijke verhoging en wettelijke rente

2.6 Nu de loonvorderingen zijn afgewezen, worden ook de wettelijke verhoging en wettelijke rente hierover afgewezen.

Pensioenvoorziening

2.7 Tussen partijen staat vast dat [REDACTED] ten aanzien van het pensioen over de periode 1 januari 2015 tot het einde van het dienstverband volledig aan haar verplichtingen heeft voldaan. Dit deel van de vordering wordt dan ook afgewezen.

2.8 Wat betreft de pensioenvoorziening voor het verleden, geldt het volgende. Partijen zijn het ook op dit punt over de meeste feiten eens. Er is veel over een pensioenvoorziening gesproken, maar steeds was de conclusie dat afstorten niet mogelijk was, omdat de liquide middelen van [REDACTED] niet toereikend waren. Wel hebben partijen altijd de mogelijkheid opengehouden om – wanneer er wel voldoende middelen zouden zijn – ook voor het verleden voorzieningen te treffen. Dat moment is echter niet gekomen. Mede in dit licht is het niet vreemd dat de afkoopsom vanaf 2013 elk jaar als voorziening op de jaarrekening werd opgenomen. [REDACTED] heeft in 2015 aangegeven dat de pensioenvoorziening alleen

voor de toekomst zou zijn. Weliswaar bleef de afkoopsom als voorziening op de jaarrekening staan, maar [REDACTED] heeft hierover verklaard dat dit fiscaal een voordeel kon opleveren. De kantonrechter acht deze verklaring aannemelijk. Daarnaast geldt dat [REDACTED] zelf ook pas vanaf 2015 is begonnen met het opbouwen van pensioen. Het ligt niet voor de hand dat met betrekking tot een pensioenvoorziening voor het verleden er wel gelden zouden worden afgestort voor [REDACTED], maar niet voor [REDACTED] zelf. Gelet op al het vorenstaande kan niet worden geoordeeld dat bij [REDACTED] de gerechtvaardigde verwachting is gewekt dat op enig moment een bedrag zou worden afgestort ten behoeve van een pensioenvoorziening voor haar over de periode vóór 1 januari 2015. Dit deel van de vordering wordt afgewezen.

Kosten advocaat Oostenrijk

2.9 [REDACTED] heeft onvoldoende aannemelijk gemaakt dat partijen hebben afgesproken dat [REDACTED] de kosten van de advocaat in Oostenrijk zou betalen. [REDACTED] heeft de overeenkomst gesloten met de advocaat en er werd aan haar gedeclareerd. Weliswaar had [REDACTED] een belang bij de procedure – zij heeft immers loonschade geleden – maar [REDACTED] heeft verklaard dat alle gelden die zouden worden uitgekeerd aan [REDACTED] toe zouden komen. Dat wordt weliswaar door [REDACTED] betwist, maar zij heeft niet voldoende aannemelijk gemaakt dat de gelden ook toe zouden komen aan [REDACTED]. Al met al blijkt nergens uit dat is afgesproken dat [REDACTED] de kosten van de advocaat zou betalen. Dit deel van de vordering wordt dan ook afgewezen.

Buitengerechtelijke kosten

2.10 Omdat de hoofdvorderingen zijn afgewezen, wordt ook de nevenvordering afgewezen.

Proceskosten

2.11 [REDACTED] zal als de in het ongelijk gestelde partij in de proceskosten worden veroordeeld.

3. De beslissing

De kantonrechter:

wijst de vorderingen af;

veroordeelt [REDACTED] in de proceskosten, tot aan deze uitspraak aan de zijde van [REDACTED] vastgesteld € 3.488,- aan salaris voor de gemachtigde;

Dit vonnis is gewezen door mr. P. Joele en uitgesproken ter openbare terechtzitting.

49196

Uitgegeven voor eerste grosse aan de ~~eiser(es)~~
gedaagde
de 17 DEC 2021
De Griffier,